

Український Націоналістичний Рух

ПРАГА

1942

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО «ПРОБОЄМ»

Український Націоналістичний Рух

П Р А Г А

1 9 4 2

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО «ПРОБОЄМ»

Відбитка
з календара-альманаха
«Н А С Т У П»
на рік 1942

Накладом Українського Видавництва «ПРОБОЄМ» в Празі

Друкарня Я. Андреска вд., Прага XII., Білгородська вул. 10

Український Національний Гімн.

Ще не вмерла Україна.

Музика М Вербицького

Слова П Чубинського.

Шевченко

Ще не вмер-ла У-краї-на
ні слава ні во-ля
ще нам бра-тя на-ло ді-ї
хсь мих нрз-ся до-ля
Зги-нуть на-ші во-ро-женьки
як ро-са на сон-ці
за-по-му-єм ми брата
у сво-їй сто-рон-ці
Ду-шу ті-ло ми пр-ло-ж-им
за на-шу сво-бо-ду
і по-каж-мо ми бра-тя
козачко-го ра-ду!

М а р ш Українських Націоналістів.

*Зродились ми великої години
З пожеж війни, і з полумя вогнів,
Плекав нас біль по втраті України,
Кормив нас гнет і гнів на ворогів*

*І, ось, ідем у бою життєвому
Міцні, тверді, незломні мов іраніт.
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець — той здобуває світ!*

*Не хочемо ні слави, ні заплати;
Заплатою нам радість боротьби:
Солодше нам у бою умирати,
Ніж в пугах жити мов німі раби.*

*Доволі нам руїни і незгоди;
Не сміє брат на брата йти у бій.
Під жовто-синім прапором свободи
Зеднанем ввесь великий нарід свій.*

*Велику правду для усіх єдину
Наш гордий клич народів несе:
Батьківщині будь вірний до загибелі:
Нам Україна вища понад все!*

*Веде нас в бій борців упавших Слава.
Для нас закон найвищий то приказ:
Соборна Українська Держава —
Міцна й одна від Сяну по Кавказ!*

Український націоналістичний рух.

Український життєвий простір великий і належить до найкращих і найбагатших просторів світу. Український нарід з вигляду, вдачі та природніх здібностей — це один з найкращих народів світу.

Та на українському життєвому просторі була несвоя влада. Москалі й поляки, що над нами панували, намагалися всіми силами вдержати над нами свою владу та ніколи не випустити з своїх рук такого для них життєдавчого джерела, що ним є український край. Вони в тій цілі старалися через своїх платних агентів, української або чужої національності, підсунути нам свої брехливі теорії, видумані умисно на те, щоб нас ними ослабити, а через те могли нас вдержати у своїх руках. Впарі з теоріями вони творили свої організаційні центри (осередки) і втягали наших людей до своїх рядів і на свою службу.

Довгі десятки років удавалось їм нас в той спосіб ошукувати. Говорили вони про «братерство», а показувалось, що з того вросло «братнє» панування над нами. Голосили «вселюдські високі ідеали», а через них доходили до імперіялістичних цілей. Проповідували добробут, «рай», а творили свою капіталістичну систему, побудовану на ганебному визиску найбільш бідніших народніх мас. Ми приймали віру в рівність і братерство народів, а несподівано для нас самих опинювались ми в нерівних і небратніх кайданах.

Одним словом наші вороги завжди так дали нам свої фальшиві науки, щоб нас ними приспати, ослабити і запрягти в своє «братнє» ярмо.

Та не всі українці давались отуманювати тим ворожим наукам. Зпосеред народніх мас виростає **Тарас Шевченко**, палким голосом просто до національної душі промовляє **Микола Міхновський** і безпощадно в саме серце фальшивих наук бє **Дмитро Донцов**. Вони стають творцями українського націоналізму, цебто своєї власної української науки, що відчиняє нам очі на чужі, ворожі ошуканства. Націоналізм організує націю на підставі свого власного світогляду, щоб в той спосіб дати нації силу, в тяжкій боротьбі вибороти собі свободу, та збудувати — як каже Шевченко — «сімю вольну, нову», де б не було ні хлопа, ні пана, тільки вільні, свободні члени нації й держави.

Шевченко, Міхновський, Донцов — це творці теорії українського націоналізму, або інакше, вони є його теоретиками.

Той, що перший зачав організувати націю на підставі націоналістичного світогляду, був **Вождь Української Нації**, славної пам'яті полк. **Евген Коновалець**.

Він перший був тим, що не тільки зрозумів це, що нація зможе здобути свободу тільки тоді, коли її перевиховати в націоналістичному дусі, але й перший зачав її організувати і в тій організації перевиховувати.

Ворог ще раз хотів перешкодити нації у її потужному марші до свободи і вбив нам Вождя.

Та не вбив Ідеї. На місце вбитих приходять сотки й тисячі нових борців і ніякі вже сили не здержать нації у її великому, переможньому поході до мети. Вождь своєю смертю створив у нас нове життя та вляв у нас нового духа, що вже його ніякий ворог не скує в кайдани.

Так через жертви й кров повстав великий, могутній, всеобіймаючий **Український Націоналістичний Рух**. Все, що здорове, чесне та сильне вступає в ряди нового Руху.

Висловом і чинником організованого націоналістичного руху є створена Вождем Євгеном Коновальцем **Організація Українських Націоналістів (ОУН)**. По смерті Вождя сл. пам. Е. Коновальця в 1938. р. Провід ОУН перебирає найближчий його співпрацівник з часів Січового Стрілецтва **полк. Андрій Мельник**.

Це одинока організація, що здійснює ідеї українського націоналізму. Отже одинока йде правильним шляхом до здійснення найвищої Ідеї Українського Народу, Самостійної Соборної Української Держави.

Вона побудована на засадах **всеукраїнства, підпорядкування групових інтересів інтересам цілості на засаді провідництва**.

Шлях боротьби та способи переводження націоналістичних цілей у життя, або так звана **тактика** Організації Українських Націоналістів впливає вже з самої ідеології. Вона — **революційна**.

Вона змагає до перетворення й перетоплення національної душі по думці націоналістичної ідеології та до створення нових шляхів розвитку Української Нації. Тож всі, в ряди ОУН до розбудови Української Держави під Проводом Вождя Українського Народу **Андрія Мельника!**

Націоналістична ідеологія.

Український націоналізм проявляється у двох видах: як світогляд, чи інакше сказано ідеологія, і як політичний рух. Повище говорили ми про **націоналістичний рух**: Тепер будемо про **націоналістичну ідеологію**.

Націоналістична ідеологія — це не є штучно видумана теорія (наука), приготована в кабінеті ученого для якихось означених

Полковник
ЕВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ
† ВОЖДЬ
УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

цілей і накинена згори до вірування. Націоналістична ідеологія — це цілий ряд тісно з собою пов'язаних правд, зауважених в житті, що разом творять закони природи і що на їх підставі розвивається життя. Тим законам підпорядковане ціле життя на землі, отже також і життя націй.

Правда й закони, що особливо відносяться до життя й розвитку нації, пов'язані в один органічний ланцюг, творять **націоналістичну ідеологію**.

Український націоналізм, — чи то як світогляд, чи то як рух — виходить від поняття **Української Нації** і зроджується на її ґрунті. Іншими словами: **український націоналізм не є наслідуванням ніякого іншого руху**. Зродився він із потреб і для потреб Української Нації та заступає й боронить тільки інтереси Української Нації. Він є з нею нерозривно зв'язаний.

Що таке нація ?

Поки прийти до обговорення ідеології українського націоналізму, треба зрозуміти, що таке нація.

Нація — це духово-кровна спільнота, пов'язана з собою вузлами традиції (спільної історичної долі), мови, релігії, звичаїв і обичаїв, спільного походження; зв'язана з собою територією та оживлена одною волею творити спільне майбутнє.

Нація — це не тільки сума всіх живучих людей, що признаються до приналежності до даної нації. Нація — це ті всі члени якогось народу, що жили колись, живуть тепер, і ті, що будуть жити колись. Це найкраще висказане в Шевченковім посланні: «До живих, мертвих і ненароджених моїх земляків...» Отже боронити інтереси нації — значить дбати не тільки про живих, але й (і то чи не більше) про майбутні покоління.

Що значить духово-кровна спільнота ?

Спільнота — це гурт або якась скількість людей, що мають спільні цілі, чи спільну кров (родина), або люди зв'язані з собою іншими внутрішніми, органічними вузлами, спільними усім членам гуртка. Спільноти можуть бути великі або малі, цебто можуть вони бути вищого або нижчого типу.

Спільнотою найвищого типу — є нація. Це означає, що поза нацією вже нема більших спільнот. Людство зовсім не є спільнотою, бо воно складається з поодиноких націй, що їх інтереси дуже часто собі такі суперечні, що смерть одної нації нерозумно означає життя й розвиток другої і навпаки.

Нація — це спільнота духово-кровна.

Це означає, що націю лучать з собою вузли духові, як спільна культура, релігія, звичаї й обичаї, мова і т. д., та кровні вузли — отже спільне походження, спільна кров.

Що таке спільна традиція ?

Доля нації буває різнородна. Раз бувають у житті нації світлі моменти, перемоги її зброї й її духа, то знову переживає нація хвилини упадку й програної. Та все одно, чи то з хвилин перемоги й тріумфу, чи з хвилин упадку — такі постаті, як Князь Святослав Завойовник і Володимир Великий з княжих часів, чи Богдан Хмельницький, Іван Богун, Іван Мазепа з козацьких часів, чи то Микола Міхновський, Черник, Симон Петлюра, Євген Коновалець із найновіших часів — всі вони однаково дорогі серцю кожного українця. Всі вони — блискучий приклад до наслідування для нас на майбутнє.

Знищити у нас любов до них значить знищити один вузол, що лучить нас у націю — це значить захитати основами нашої нації, розложити націю та її ослабити. Звідси ясно, чому теорії інтернаціонального марксизму й соціалізму стараються знищити любов до традиції. Подібно мається з такими вузлами, як спільна мова, культура, релігія, звичаї й обичаї.

Впливом їх усіх і впливом спільного походження є народження у нації **сильної волі творити на майбутнє свою власну долю.**

Воля нації.

Воля нації — це хотіння взяти свою долю у власні руки. Буває воно нераз таке велике, що ломить і крушить усі перепони й кайдани. Існування тієї волі у народів підносить їх на вищий щабель, творить з них свідомі своїх цілей та завдань нації. Ця воля — це головна прикмета нації і основна точка у націоналістичній ідеології.

Націоналістична ідеологія твердить, що воля — це головне джерело і двигун усякого діяння одиничного чи спільнотного. Коли вона приспана, то нація не живе повним життям; коли ж вона сильно розбуджена, то сили нації пружаються, стараються поширитись назовні, розростися, зломити усі перешкоди, що зупиняють її ріст. Це намагання рости вширш називається **національною експанзією.**

Ідеалістичний волютаризм.

Погляд-твердження, що двигуном усього життя є воля, називається волютаризмом. Рішальними спонуками нашого діяння є не матеріальні багатства, тільки ідеальні вартості, так як влада, панування. Націоналізм протиставляється твердженням розкладових теорій комунізму й большевизму, голошених ворогами нації про те, що ціллю людини є заспокоєння потреб жолудка. Ціль тих теорій — це знищити у нас високу ідею могутньої батьківщини, а зосередити наші думки довкола потреб тварини. Націоналістична ідеологія підносить нас на високий ступінь борців за ідеал сильної, рідної нації і всю нашу волю звертає у тому напрямі. Звідси наш світогляд називається **ідеалістично-волютаристичний**. Націоналізм вимагає від своїх визнавців сильної (фанатичної) віри у свій ідеал. Націоналіст вважає поодинокі правди свого світогляду **незмінними догмами**, у яких ніколи не сумнівається, бо вони є відбиттям самої правди життя (**догматизм**).

Націоналізм активний.

Воля — це джерело сили й енергії нації, тому обов'язком націоналістів є — розбуджувати у нації цю волю, волю до самостійного життя, волю до влади. Зокрема кожний націоналіст повинен розвивати у себе самого сильну волю й енергію та завжди вище ставити життя, повне буйних переживань, трудів та небезпек, від беззмістового, спокійного життя. Повинен наслідувати своїх великих княжих та козацьких предків, для яких шабля, кінь і небезпека в обороні батьківщини були ціллю і змістом життя. Тому націоналіст мусить бути все чинний, все активний і все стояти чолом до життя. Ніколи не сміє занедбати нагоди, щоб поширити в народні маси свій націоналістичний світогляд.

Виключність (ексклюзивізм) націоналістичної ідеології.

Супроти цього, що поодинокі правди націоналістичної ідеології є відбиттям самого життя і його законів та що вони є незмінні — націоналіст поборює аж до знищення усі інші фальшиві теорії, що їх поширюють серед суспільства різні агенти чужих сил. Ці всі теорії (марксизм, інтернаціональний соціалізм, большевизм, лібералізм і т. п.) є видумані ворогами нації для тієї цілі, щоб розложити й ослабити націю, а потім віддати на поталу чужих хижаків. Націоналіст знає, що з тими усіми фальшивими науками нема згоди ні угоди. Націоналіст знає, що або переможе націоналізм, а з ним і нація, та знищить своїх ворогів, або переможуть замасковані різними теоріями вороги і змусять розслабле-

Полковник
АНДРІЙ МЕЛЬНИК
ВОЖДЬ
УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

ну націю до здачі. Націоналіст не терпить чужих ворожих наук і відповідає їм боротьбу на життя і смерть.

Чи всі люди є собі рівні? Засада провідництва.

Вже з самого життя знаємо, що неможлива цілковита рівність серед людей. Один сильніший, другий слабший, один мудріший, другий менш мудрий і т. п. Тому націоналізм вибирає людей відповідно до їх прикмет та вартостей і кожен повнить завдання відповідно до своїх сил. Націоналізм не признає ніяких привілеїв та за наложений обов'язок вимагає відповідальности. У праці виявляються вартості самі і твориться **єрархія** (суспільна драбина). Той, що має найбільш здібностей — буде вождем нації. Супроти вождя чи найближчого провідника обов'язує дисципліна. Цього вимагає кожна організація, отже й організація нації. Коли б хтось хотів знищити організованість нації, цебто її розложити, той буде старатися знищити єрархію та дисципліну і буде голосити рівність людей. Це й роблять вороги нації (марксизм, інтернаціональний соціалізм). Та коли націоналізм каже, згідно з правдою життя, що немає в природі й між людьми рівности, та коли по думці тієї правди організує життя на підставі провідництва, відповідальности й дисципліни, — то це не значить, що націоналізм нерівно й несправедливо відноситься до деяких членів спільноти. Завданням націоналізму є створити-викувати таку національну спільноту, що її ніякі удари ззовні ані знутри не змогли б розсадити. Спільнота така можлива тільки тоді, коли в поодиноких членів нема почуття кривди, що впливає з визиску, коли кожен член чує, що він є вільний, повноправний будівничий, а не визискувана жертва. Словом, коли є суспільна справедливість (Шевченкова «**сімя вольна, нбзз**»). Тому нічого не поборює націоналізм так гостро, як ганебного визиску широких мас в буржуазних суспільних устроях демократично-капіталістичних, або марксистсько-большевицьких. Тільки один націоналізм, зроджений з народньої душі, приносить народові **суспільну справедливість, а Українській Нації Українську Самостійну Соборну Державу!**

10 заповідей українця-націоналіста.

(Декалог).

Я дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопи й поставив на грані двох світів творити нове життя.

1. Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї.

2. Не дозволиш нікому сплямити слави ні чести Твоєї Нації.
3. Памятай про Великі Дні наших змагань.
4. Будь гордий з того, що Ти є спадкоємець боротьби за славу Володимирового Тризуба.
5. Пімсти смерть Великих Лицарів.
6. Про справу не говори з ким можна, лише з ким треба.
7. Не завагаєшся виконати найнебезпечнішого чину, якщо цього вимагатиме добро справи.
8. Ненавистю й безоглядною боротьбою прийматимеш ворогів Твоєї Нації.
9. Ані просьби, ані грозьби, ні тортури ні смерть не приневолять Тебе зрадити тайни.
10. Змагатимеш до поширення сили, багатства й простору Української Держави.

12 прикмет характеру українського націоналіста.

Український націоналіст є:

1. **все готовий**, це значить, що він є вояком Української Революційної Армії. Він бореться на великому, всеобіймаючому фронті Української Національної Революції, віддаючи всі свої сили, готовий кожної хвилини віддати й своє життя. Український націоналіст є завжди в повній боевій готовості.

2. **безкорисний**, це зн., що він Ідею Українського Націоналізму й службу для Неї ставить вище всіх скарбів світа цього. Для Неї проміняє з радістю можливість спокійного та вигідного життя на тверду долю жовніра-борця, теплу хату на окопи чи тюрму. Щастя шукає і знаходить в радості з боротьби й перемоги в почуванні служби Великій, Святій Справі. Лише в щасті Української Нації щастя українського націоналіста. Її воля, слава й могутність — його найбільше бажання.

3. **чесний**, це зн. що він ім'я націоналіста носить гідно й ніколи не сплямить ніяким нечесним вчинком. Він завжди придержується високих вимог націоналістичної моралі. Мораль опортуністичного світу родить і плекає безділля, страх, фарисейство, вигоди й угоди. Мораль націоналістична, це мораль нового світу, світу чину й боротьби. Її засади взнеслі і тверді. Вона є основою чинного й чистого мов хрусталь характеру націоналіста, Лицаря-Революціонера.

4. **карний**, це зн., що він безоглядно підпорядкований і вір-

ний аж до смерти Ідеї Українського Націоналізму, Організації Українських Націоналістів і провідникам. Кожний приказ для нього святий. Він знає, що карність це основа організації й сили, а анархія це руїна. Тому завжди піддержує авторитет Проводу Української Нації з Вождем Українського Народу на чолі.

5. **активний, і підприємчивий**, це зн., що він бореться всіми силами, використовуючи всі можливості, кожную хвилину для добра Великої Справи — Української Національної Революції. Він не знає безділля. В нього за думкою і словом іде чин, мов за блискавкою грім. Бо життя це рух, боротьба, а спокій це застій і холодна смерть. Кожну ідею, організацію чи людину оцінює по ділах, а не словах. Пасивність — це прикмета рабства. Пасивності раба протиставляє творчу ініціативу й напружену активність борця-провідника.

6. **відважний**, це зн., що він завжди відважно й неустрашимо протиставляється всім перешкодам і небезпекам. Він не знає, що то є страх. Заяча вдача боягуза-труса йому чужа й гидка.

7. **рішучий**, це зн., що він кожний приказ і кожную свою постанову виконує рішучо, без вагань. Постановив — зробив.

8. **витревалий**, це зн., що він завжди бореться завзято й витревало. Він знає, що без витревалости, доведеної аж до впертости нема перемоги.

9. **зрівноважений**, це зн., що він у всіх випадках життя задержує повну рівновагу духа. Життя націоналіста повне трудів, перешкод і небезпек. Щоб їх побороти, щоб опанувати положення й зібрати всі сили до удару у відповідне місце — треба насамперед опанувати себе. Тому український націоналіст у підземеллі й в отвертому бою, в окопах і в тюрмі, в тріумфі чи на ступнях шибениці, завжди зрівноважений, завжди однаково спокійний, гордий і усміхнений. Вміє по лицарськи побіджати і вміє по геройськи вмірати.

10. **точний**, це зн., що він завжди придержується точности в житті включно аж до дрібниць.

11. **здоровий**, це зн., що він хоче бути здоровим. Він хоче, щоб ціле молоде українське покоління було здорове. Україна потребує сильних і здорових духом і тілом синів. Тому сам в міру можности вправляє та поширює руханку і спорт, не нищить свого здоровля вживанням отруй (не пє і не курить), ні гулящим життям. В українського націоналіста Велика Ідея в серці, вогонь революційного духа в грудях, міцні й гнучкі мязи, сталеві нерви, бистрий соколинний зір і слух та твердий п'ястук.

12. **обережний**, це зн., що він завжди придержується строго всіх засад конспірації.

Головний Отаман
СИМОН ПЕТЛЮРА
ГОЛОВА ДИРЕКТОРІЇ УНР

44. правила життя.

Невміруща владарна воля Української Нації, що казала Твоїм предкам завойовувати світ, водила їх під мури Царгороду, поза Каспій та Вислу, здвинула могутню Українську Державу, мечем і плугом зазначувала границі своєї владарности, в боротьбі проти орд сповняла історичну місію України, що проявлялася в державницьких чинах і творчих задумах Великих Гетьманів і Геніїв, що піднялись з руїни до нового революційного чину й державного будівництва, що посягає тепер владно по нове життя і творить могутню епоху Українського Націоналізму й наказує Тобі: встань і борись! слухай і вір, здобувай і перемагай, щоб Україна була знову могутня, як колись і творила нове життя по своїй владарній волі та могутній ідеї.

1. Сприймай життя як героїчний подвиг і здобувчий чин владарної волі та творчої ідеї.

2. Найбільшим Твоїм законом і Твоєю волею є владарна воля й ідея Нації.

3. Будь гідним виконавцем заповітів великих владарних постатей Твоєї Нації й борись та працюй для великого майбутнього.

4. Твоїм найбільшим добром і Твоєю честю є сила і велич Твоєї Нації.

5. Залізна дисципліна супроти Ідеї та Проводу та обов'язок праці є Твоєю чеснотою.

6. Пам'ятай, що Україна покликана для владарности та творчости і немає меж для її могутности і розвитку.

7. Ілекай волю владарности та творчости, неси всюди величню ідею Правди України, її історичну місію закріплюй владно в життя.

8. Твоєю найбільшою любов'ю є Українська Нація і уважай своїми братами членів української національної спільноти.

9. Будь вірний на життя і смерть ідеї Нації і не здайся, хочби проти Тебе був цілий світ.

10. Красу й радість життя вбачай в невинному стремлінні на вершини духа, ідеї й чину.

11. Могутній Бог княгині Ольги й Володимира Великого жадає від Тебе не сліз, ані милосердя, чи пасивного роздумування, але мужности й активного життя.

12. Знай, що найкраще віддаси Богові почесність через Націю й в ім'я Нації чинною любов'ю України, суворою мораллю борця та творця вільного державного життя.

13. Здобувай знання, що допоможе Тобі опанувати світ і життя, піднести Україну й перемогти ворогів.

14. Будь свідомим того, що Ти є співвідповідальний за долю цілої Нації.

15. Памятай, що найбільшим злочином є шкодити Нації.

16. Твоїми ворогами є тільки вороги Твоєї Нації.

17. З ворогами поступай так, як вимагає цього добро і велич Твоєї Нації.

18. Знай, що найкращою ознакою українця є мужній характер і вояцька честь, а охороною України меч.

19. Постійно пізнавай, удосконалюй і твори себе, а здобудеш світ і життя.

20. Знай, що світ і життя це боротьба, а в боротьбі перемагає той, хто має силу.

21. Тоді Ти повна людина, якщо перемагаєш себе і світ і постійно стремиш на вершини.

22. Знай, що в боротьбі перемагає той, що не жахається невдач, але має відвагу піднятися з упадку й завзято змагає до цілі.

23. До перемоги треба витривалости й постійного зусилля в діянні й боротьбі.

24. Кожньючасно будь готов на найбільший чин, але не занедбуй щоденної праці.

25. Будь перший в боротьбі й перемогах життя, щоби здобути для Нації вінець перемоги.

26. Жий ризиком, небезпеками і постійним змагом, а погорджуй всякою вигодою й спокійним життям філії.

27. Радо й без озву виконуй наложені обов'язки, щоби власною працею й вартістю здобути право на провідництво.

28. Памятай, що провідництво вимагає постійних трудів і великих зусиль.

29. Будь сильний і незломний навіть в обличчі смерті і всяких терпіннях.

30. Став гордо чолом небезпекам, а на удари життя відповідай збільшеним зусиллям праці й боротьби.

31. Памятай, що милостиню приймає тільки немичний прошак, що не може власною працею і вартістю здобути право на життя.

32. Не покладайся на нікого. Будь сам творцем свого життя.

33. Будь скромний і шляхотний, але не знай, що значить слабкість і покірність.

34. Співчуття з велетнями духа Тебе підносить, співчуття з підлими й безхарактерними людьми Тебе ослаблює. Подавай братню руку тим, що як і ти хочуть іти наверх.

35. Не завидуй нікому. Приймай те, що здобудеш власною працею й вартістю.

36. Будь товариський. Зав'яжуй побратимство духа, ідеї і зброї в житті, праці й боротьбі.

37. Зв'яжуй тісно своє життя з життям Нації. Віддай Україні свою працю, майно, кров.

38. Гидуй всякою лицемірною облудою і хитрим фальшем, але укривай перед ворогом таємниці справи і не дайся заманути в заставлені тенети, і хочби підступом старайся здобути його таємниці.

39. Шануй жінок, що мають стати Тобі товаришками духа, ідеї й чину в житті та гідними матерями, але гидуй рознузданими.

40. Ціни високо материнство як джерело продовження життя. З Твоєї родини створи кивот чистоти Твоєї Раси і Нації.

41. Люби й опікуйся дітворою як молодістю майбутнього Нації.

42. Плекай фізичні сили, щоби тим видатніше працювати для Нації.

43. Будь точний. Вважай за втрачену частину життя кожний момент, що минув без діла.

44. Що робиш — роби совісно й так, якби воно мало остатися вічно й мало бути останнім й найкращим свідоцтвом про Тебе.

На кров і славу пам'ять Великих Лицарів, в ім'я майбутніх поколінь все і всюди досвідчуй чином вірність і любов України, носи гордо й непохитно прапор Українського Націоналізму, високо ціни й шануй честь й ім'я Українського Націоналіста.

ПОСТАНОВИ

I-го Конгресу Українських Націоналістів (1929).

Загальні означення.

1. **Український націоналізм** — це **духовий і політичний рух**, зроджений з внутрішньої природи Української Нації в час її зусильної боротьби за підстави й цілі її творчого буття.

2. Українська Нація є вихідне заложення кожньої чинности та метове назначення кожньочасного прямування українського націоналізму.

3. Органічна зв'язаність націоналізму з нацією це факт природнього порядку й на ньому основане ціле розуміння істоти нації.

4. Нація це найвищий тип органічної людської спільноти, що

**ДЕКАЛОГ
МІХНОВСЬКОГО**
або «10 заповідей У-
країнської Націо-
нальної Партії», яку
заснував М. Міхнов-
ський 1902. року.

1. Одна, єдина, не-
подільна від Карпа-
тів аж до Кавказу
самостійна, вільна
Україна — оце на-
ціональний і всеу-
країнський ідеал. Не-
хай кожна україп-
ська дитина тямить,
що вона народила-
ся на світ на те, щоб
здійснити цей ідеал.

2. Усі люди твої
брати, але москалі,
ляхи та жиди — це
вороги нашого наро-
ду поки вони пану-
ють над нами і ви-
зискують нас.

3. Україна для українців! Отже вигонь звідусіль з Укра-
їни чужинців-гнобителів!

4. Усюди і завсігди уживай української мови. Хай ані дру-
жина твоя, ані діти твої не поганяють твоєї господи мовою чу-
жинців-гнобителів.

5. Шануй діячів рідного краю, ненавидь його ворогів, зне-
важай перевертнів-відступників і добре буде цілому твоєму
народові і тобі.

6. Не вбивай Україну своєю байдужністю до всенародніх
інтересів.

7. Не зробиш ренегатом-відступником.

8. Не окрадай власного народу, працюючи на ворогів Укра-
їни.

9. Допомагай своєму землякові поперед усіх. Держись ку-
пи.

10. Не бери собі дружини з чужинців, бо твої діти будуть
тобі ворогами; не приятелюй з ворогами нашого народу, бо
ти додаєш їм сили й відваги; не накладай у купі з гнобите-
лями нашими, бо зрадником будеш.

† МИКОЛА МІХНОВСЬКИЙ

при найбільшій своїй психологічній та суспільній зріжничкованості має свою одну внутрішню форму, витворену на ґрунті подібного природнього положення, спільного пережиття історичної долі, та невпинного стремління здійснитися в повноті силовій натури.

5. Внутрішня форма нації, це основний чинник її динамічного тревання й разом з тим принцип синтетичного формування, що дає життю нації на протязі її історичного розвитку одну суцільну духову окресленість, виражену в різних її конкретно-індивідуальних виявленнях. У тому означенні внутрішня форма — це ідея нації, що основує та вможливорює її історичне ставання.

6. Історичне ставання — цей наглядний вираз постійної актуальності національної ідеї — вказує на безоглядний ідеал нації, що, полягає в її стремлінні вдержатися в системі світової дійсності в ролі безпосередньо-чинного підмету з як найширшою сферою впливу на оточення.

7. На шляху до власного самоздійснення в формі національної інтензивності історичного значення, нація чисельно збільшує запас своїх біо-фізичних сил на поширеній рівночасно територіальній базі; у цьому відношенні відбувається в ній процес постійного переформлювання різних етнічних первнів в синтезу органічної національної єдності; з погляду цієї своєї чинності нація все знаходиться в стані власного росту.

8. Найвидатнішим силовим засобом росту нації є її духоватугість, узмисловлена у витворених вартостях культури, що з одного боку затісняють внутрішню спійність нації, а з другого простеляють її шлях відосереднього впливу на оточення. Культура не є тільки чинником національної окремішності та її відпорності на зовні, але першим зпоміж чинників безпосереднього зазначення на оточенні духової сили нації, за яким з тим більшим успіхом слідує цивілізаційно-господарсько-політичне його опанування.

9. Умовою, що забезпечує нації тревалу й активну участь у світовому середовищі, є найбільш пристосована до всебічних інтересів національного життя політична організація, що нею є суверенна держава.

10. Держава, це зовнішня форма такої взаємочинності всіх діючих сил нації, що відповідає основним її якостям і в той спосіб вможливорює нормальний її розвиток у всіх можливих виявленнях; держава — це стан кожночасної окресленості нації формою організованого співдіяння сил, замкнених в органічну цілість — систему відмежовану назверх як самостійна збірна одиниця.

11. Через державу стає нація повним членом світової історії,

бо тільки у державній формі свого життя вона посідає всі внутрішні й зовнішні ознаки історичного підмету.

12. Державна форма життя найвимовніше potwierджує конкретне узмістовлення чинного характеру національної ідеї, а тому першим природним стремлінням нації є прикрити межі своєї державної виконності з цілим краєвидом свого етнічного розпросторення, щоби таким чином державно оформити цілий свій фізичний організм — цю найважливішу живлову підставу своєї будучності.

13. Начальним постулятом українців є створення такої політично-правної організації, що нею є: **Українська Самостійна Соборна Держава**.

14. Для створення, закріплення й розвитку держави необхідна є засаднича умова: щоби держава була висловом національної якості у спосіб найбільш творчої видатності всіх складових органів нації, отже виявляла систему організованої їх взаємочинності на засаді інтегралізму суспільних сил з їх правами й обов'язками відповідно до їх значіння в цілості їх національного життя.

15. Український націоналізм висновує для себе з провідних засад державної організації практичні завдання, підготовчі для здійснення державного ідеалу соборними зусиллями українців-державників, соборників, зорганізованих на принципах: чинного ідеалізму, моральної своєзаконності та індивідуального почину.

16. Першим завязком та пересмником ідей українського націоналізму є покликання до життя **Організація Українських Націоналістів**, побудована на засадах: всеукраїнства, надпартійності й монократизму.

II. Великий Збір Українських Націоналістів.

(Серпень 1939. р.).

I. З широких постанов Збору.

1. Змагання за повне визволення та створення **Самостійної Соборної Української Держави** це питання життя або смерті української нації. Свідома цього і готова і до найбільше безоглядної і зтяжної боротьби мусить бути українська нація зокрема в нинішній переломовій хвилині. ОУН, як єдиний керівник визвольної боротьби української нації, висуває вирішальний постулат єдиного національно-революційного фронту здорового українства під проводом **Вождя Андрія Мельника**.

2. Українські визвольні змагання всеціло підметні в свій

основі й незалежні від кожночасного укладу міжнародніх сил. З теперішнього зудару складних усесвітніх противенств українська нація вийде тільки тоді переможною, коли змагатиметься під одним проводом, який в кожночасній ситуації зможе покермувати визвольним змагом згідно з інтересами нації.

3. Ніколи й у ніякій ситуації не піде український націоналізм на компроміси з займанцями України, вбачаючи можливість спільного діяння тільки з тими народами, що респектуватимуть ідею українського державного і соборного визволення.

II. 3 відозви Президії.

Націоналісти! Українці!

Українським народом після довгих років неволі відновлені та його іменем проголошені державно-правні акти **Самостійности і Соборности України** — існують і зобов'язують нас!

Героїчною смертю тисячей і тисячей борців закріпили ми їх у наших душах і чинах. І хоч хвилиночку нас переможено, то духово ми знову стали державним народом.

В найглибшій пошані до священної волі Першого Вождя Націоналістичної України, визнаючи довічне значення Його зусиль і трудів для народу — **Великий Збір Українських Націоналістів** однодушно затверджує рішення Євгена Коновальця **призначити своїм наступником колишнього шефа штабу Дієвої Армії й корпусу СС та краєвого команданта УВО — полковника Андрія Мельника.**

Українці!

Щоб досягнути нашої мети, треба органічного зєдинення всього здорового українства навколо одної Ідеї, одної Організації і одної Людини. Єдиний національно-революційний фронт під кермою Вождя Андрія Мельника — це вимога хвилі.

На шляху Національної Революції не може бути приязної стрічі і спільного маршу борців з рабами!

Чинна співпраця всіх верств і станів українського народу в революційній боротьбі — це передумова відбудови нашої держави.

Кожний українець — селянин, робітник і інтелігент — прикладе руку до Великої Будови і боротьби, або він раб і безвартісна людина.

Українець іде до боротьби за Державу не ради лакомства нещасного, а тому, що він уже людина вільна і горда та воліє згинуть героєм, як животіти рабом.

Власна Держава — це тяж праця, земля й хліб.

Без національної революції — немає соціальної.

Націоналістична революція, це революція національна і соціальна!

Україна для Українців!

Не залишити ні грудки Української землі в руках ворогів і чужинців! Бо земля — це джерело внутрішньої сили українського народу і підстава його дужання з зовнішнім світом.

Наш змаг іде:

за національну засаду організації світу,
за націю, а не класу,
за ідеалізм, а не матеріалізм,
за державу праці і соціальної справедливості, а не державу комуністичного чи капіталістичного визиску,
за право власності, здобуте працею,
за сильну владу найкращих з усіх верств народу,
за героїчну культуру і вільну творчість українського духа,
за безоглядне винищення сил руїни і розбрату!

Революціонери!

Від вашої внутрішньої сили залежить перемога. Тільки кров і залізо розсудять нас із ворогами!

Зо шляху Української Національної Революції не сміє завернути Вас ніщо, ні тортури, ні пекло тюрем і таборів, ні смерть!

За соборну Українську Державу проти ворогів іде наш кривавий змаг!

Хай живе Суверенна Соборна Українська Держава!

Хай живе Українська Національна Революція!

Хай живе Організація Українських Націоналістів!

Слава Першому Вождеві Націоналістичної України Євгенові Коновальцеві!

Слава Вождеві **Андрієві Мельникові!**

Слава Україні!

Президія
II. Великого Збору Українських
Націоналістів.

За новий соціальний лад в Україні.

I.

Невпинно, хоч поволі, наближаємось до Самостійної Української Держави. Стоїмо в обличчі формального завершення двадцятилітніх кривавих революційних зусиль. В звязку з тим актуалізу-

ються ті завдання ОУН, що досі не виходили поза стадію підготовчих праць і менше відомі були широким верствам українського громадянства, скромно скривалися поза гамором і блеском безпосередньої революційної боротьби з наїздником. На чоло висувається боротьба за трівкі підвалини існування української державності, за її належне становище в світі, за розбудову всіх її ділянок життя, за перебудову соціального ладу в Україні, зруйнованого двадцятьлітнім володінням большевиків з їхніми гаслами класової боротьби та рівнання на найнижче.

Як досі, так і на далі на ОУН спадає весь тягар вести перед у цьому змаганні. Свідома своєї відповідальності в історичному моменті ОУН широко розкриває двері та вможливлює участь у цій гігантській праці всім творчим, конструктивним одиницям, що в розумінні ваги справи готові стати поруч з нею. Голова Проводу Українських Націоналістів полк. Андрій Мельник зробив перший крок у цьому напрямі, закликаючи весь український загаль закинути все, що досі нас ділило і наказуючи членству ОУН спрямувати енергію на творення нових, позитивних цінностей.

II.

Незалежно від того, які форми дістане остаточно українська державність, одно певне, що гарантією тривкого її існування та правильного всебічного розвитку буде здоровий соціально-громадський лад в Україні. Політична програма ОУН, що є впливом історичного досвіду української нації та бере під увагу далішні умовини її існування, передбачає будову державно-громадського ладу на засадах націократії, цебто організованій та солідарній співпраці всіх соціально корисних верств, об'єднаних у представницьких органах державного кермування. З основних засад націократії: національної солідарності, надкласовості й протипартійності виводиться потреба організувати громадський загаль у професійно-станових організаціях, де об'єднуватимуться — відповідно до родів праці, професій і господарських функцій — всі верстви нації.

Вийшовши з заложення, що тільки соціально-творчі складники української нації будуть мати право й гідність брати участь у кермі державою, зазначаємо, що органи законодавчої влади держави творитимуться на засаді представництва всіх, об'єднаних у професійно-станових організаціях суспільних верств нації.

Дотеперішня організація соціального життя в Україні ішла по лінії чужій українському духові, ворожій інтересам української нації комуністичної ідеології. Одним з її завдань було закріпити нерозривну зв'язь України з Москвою.

Згинули за волю України.

Сотник
О. СЕНИК-ГРИБІВСЬКИЙ Підполковник
Інж. МИКОЛА СЦІБОРСЬКИЙ

Дня 30. серпня 1941. року о годині 19.30 у Житомирі, на порозі золотоверхого Київа, згинули з братовбивчої руки на стійці служби Україні два члени Проводу Українських Націоналістів: сот. Омелян Сеник-Грибівський і пполк. інж. Микола Сціборський — члени основоположники Української Військової Організації (УВО) та Організації Українських Націоналістів (ОУН).

Цього злочинного діла доконала тим разом диверсія, що її викликала в найбільш рафінований спосіб Москва для розбиття українського визвольного фронту.

Обидва провідні українські націоналісти є черговою жертвою тогож ворога, що від смерти Симона Петлюри і Євгена Коновальця безпереривно намагається нищити провідний актив українського націоналістичного руху.

Омелян Сеник і інж. Микола Сціборський згинули. Проте живе ідея Самостійної Української Держави, якій вони вірно служили до смерти. Ця ідея мобілізує нових борців на шляху до своєї скорої остаточної перемоги.

Перед нами велетенське завдання: знищити наслідки большевицької соціальної політики, скерувати громадське українське життя в бажаному нам напрямі, ставлення перших основ під новий український соціальний лад, як найпевнішу, найтривкішу підпору української державности.

Це завдання, що вимагає не тільки напруги всіх творчих українських сил, але не дозволяє тратити ні хвилини часу, кличе до праці вже від зараз, без хвилі проволоки.

III.

Для керми цією працею покличеться до життя соціальна референтура в Проводі Українських Націоналістів.

Завданням її:

1) дбати за розбудову соціального українського ладу, що виходив би з націократичних заłoженъ національної солідарности,

2) зорганізувати українські суспільні верстви в станово-професійних організаціях,

3) притягати до тієї праці всі творчі одиниці з поміж українців, що визнають авторитет і керівну ролю ОУН,

4) координувати працю існуючих громадських, господарських і фахово професійних організацій в бажаному для нас напрямі.

Для облегчення й кращої організації праці соціальної референтури приступлено до творення завязків майбутніх професійно-станових організацій покищо для таких професій:

а) культурних працівників (педагоги, музики, журналісти, практики й науковці ітд.),

б) правників і адміністраторів (суд, адвокатура, державна адміністрація ітд.),

в) господарників (промисловці, купці-торговельники, книговоди, організатори, урядники ітд.),

г) ремісників і фахових робітників,

д) сільсько-господарських працівників (агрономи, інструктори, організатори, науковці по сільському господарстві),

е) технічних працівників (інженери, техніки-рисівники, науковці всіх інженерних галузей з виїмком господарства),

з) працівників звязку (залізничники, поштовці, радіо-працівники, трамваєвики, шофери, плавбові працівники),

ж) працівників кредитових і фінансових (банковці, урядовці, фінансисти, митні, ітд.),

і) здоровельних працівників (лікарі, аптикарі, санітарі, ветеринарі ітд.).

Справа організації селянського стану, як найбільшого та найважливішого в соціальній структурі України буде трактовано окремо.

Організація церковних служителів наступить у порозумінні з обидвома українськими Церквами.

Відповідно до свого призначення завязки майбутніх професійно-станових організацій носитимуть назву професійно-станових клітин при ОУН. (П-С клітини при ОУН).

Завданням їх буде вести теоретично-студійну та організаційно-підготовчу працю здійснення цілей соціальної референтури, пригтовляючись до того, щоб у близький пригожий мент можна було відразу в усю ширінь приступити до практично-організаційної акції на широко-громадську скалю.

Працею П-С клітин кермує її Провід, що складається з керівника, заступника й секретаря. Провід відповідає за свою працю перед соціальним референтом ПУН.

До праці в П-С клітинах притягати можна всіх українців по вище 18. літ, що визнають себе українцями націоналістами.

Участь в П-С клітині нікого не кваліфікує автоматично ні як члена, ні як кандидата ОУН. Але бездоганна праця в ній може заступити період кандидатства, та дати змогу вступити в члени ОУН без окремої потреби переходити ступінь кандидата.

В майбутньому клітини П-С переродяться в державні Професійно-станові організації, що злучені в Верховну Раду національної праці стануть законопроектним тілом Української Держави.

Зовнішня політика українського націоналізму.

Зовнішня політика українського націоналізму, що її переводить ОУН із Вождем Андрієм Мельником на чолі, це не окрема, відірвана ділянка, це наш світогляд, примінюваний у зовнішньому світі.

Як у всіх інших ділянках, так і в цій, наші основні позиції спираються на тих самих основах: вона мусить бути згармонізована з цілістю.

Націоналістична зовнішня політика виходить із заложення, що лише український нарід є підметом свого існування, і що лише він збудує державу та забезпечить свій дальший ріст.

Наша зовнішня політика мусить бути серед чужого світу виразником вищезгаданих заложень та змагати до здобуття найкращих умовин для їх здійснення.

Лише націоналістична зовнішня політика є справді **українською національною політикою**. Всі інші «також українські» політики різних груп, «урядів», партій і тд., що не виходять із основних перспектив нації — є кон'юктуральні й опортуністичні, а через те й не національні.

Націоналізм змагає до того, щоб стати підметом не лише у внутрішній, але й у зовнішній політиці. Сила націоналістичного руху на землях дає широкі можливості здійснення його завдань у зовнішній політиці, і навпаки — великі перспективи, завдання та успіхи у зовнішній політиці, дають розгонову силу для руху на землях.

Трудність і скомплікованість самої української проблеми створює складну зовнішню ситуацію для України й наших визвольних змагань. Визвольна боротьба українського народу за власну державність провадиться роками у найбільш несприятливих зовнішніх обставинах. Основним завданням нашої зовнішньої політики є включити Україну, як самостійну державу, в міждержавну європейську систему.

Міждержавними відносинами світу, що не раз роками виглядають усталеними, потрясають час від часу різні події й війни, що змінюють на десятиліття, а то й на століття карти континентів. Такий саме момент переживаємо ми й тепер, в часі війни Великої Британії з Німеччиною, що бореться за своє місце в світі. Конфлікт, що набирає світового значення та притягає увагу більшості народів, уможливить і українській нації відновити свою державу.

Гряде новий лад у Європі. В інтересі України є, щоб у цю перебудову, яку принесуть із собою наслідки війни, був включений також і Схід Європи. Україна мусить змагати за таке місце в тому укладі, щоб створити собі незалежне місце у новій системі сил. Розвиток подій дає їй найбільші перспективи, хоч для цього й доведеться зложити багато жертв. В прискіпшенні цих перспектив лежить головне сучасне завдання нашої зовнішньої політики.

Дійсність кличе нас до активного наставлення й дії проти Москви. Ця боротьба для нас стала змагом за бути, чи не бути; для нас Москва — це могильний камінь, що валиться нам на голову й скинути та розторощити його **мусимо**, коли хочемо жити! Тому, перед ОУН стоїть історичне завдання змобілізувати енергії наших національних сил для тотальної боротьби з Москвою.

Перший із елементів цього завдання — це наша власна озброєність для рішального змагу — психологічна й організаційна.

Є наказом хвилі розбурхати серед українського загалу психологічні стимули боротьби з Москвою, т. зн. боротьби за життя

Української Нації. Наша освідомлююча акція про жорстоку дійсність на землях і наше слово пламенної ненависти та розоблачування руїнницької суті большевизму, його лжепропаганди та роботи його агентів у світі — мусять також стати в центрі нашої зовнішньо-політичної й пропагандивної діяльності. Для всіх цих завдань треба труду, і ще раз труду над самими собою й над скріпленням ударної спроможности ОУН у тому напрямі.

Тож зєднано, з запалом і волею до праці, боротьби й перемоги на фронт проти Москви! Перше завдання для ОУН — посилення внутрішньої роботи. Друге завдання — скріплена пропаганда й передумані акції на зовнішньо-політичному полі.

Одне й друге завдання мусимо здійснювати ми під високо піднятими націоналістичними прапорами труду, розбудови позицій і змагання за Самостійну Соборну Українську Державу під проводом Вождя!

З М І С Т:

	Стор.
Український Національний Гимн	3
Марш Українських Націоналістів	4
Український націоналістичний рух	5
Націоналістична ідеологія	6
Світлина † Вождя Е. Коновальця	7
Світлина Вождя Андрія Мельника	11
10 заповідей українця-націоналіста (декалог)	12
12 прикмет характеру українського націоналіста	13
Світлина гол. от. Симона Петлюри	15
44 правила життя	16
Постанови I-го Конгресу Українських націоналістів	18
Декалог і світлина М. Міхновського	19
II. Великий Збір Українських націоналістів	21
За новий соціальний лад в Україні	23
Згинули за волю України (світ. св. п. Сеника й Сціборського)	25
Зовнішня політика українського націоналізму	27

УКРАЇНЦІ!

Передплачуйте,
читайте,
поширюйте
видання Українського Видавництва

„ПРОБОЄМ“

- I. „НАСТУП“ — український націоналістичний тижневик, що приносить вісті зі всіх українських земель та інформує про життя українців цілого світу і про світову політику. Чвертьрічно 3 РМ. В цій сумі є і за „Націоналіста“ і „Техніка“.
- II. „НАЦІОНАЛІСТ“ — часопис українознавства, виходить двотижнево.
- III. „ТЕХНІК“, двотижневик, часопис технічного знання.
- IV. „ПРОБОЄМ“ — Український журнал культури, політики, суспільно-громадського життя, мистецтва й літератури. Місячник. Чвертьрічно 3 РМ.
- V. „КНИГОЗБІРНЯ ПРОБОЄМ“ — в ній виходять найкращі твори українських і чужих письменників і поетів.
- VI. „НАРОДНЯ БІБЛІОТЕКА НАСТУП“ — приносить популярні книжки й брошури на різні теми.
- VII. „САМООСВІТНЯ БІБЛІОТЕКА“ — приносить наукові книжки й підручники різних фахів, що допоможуть Вам проглябити Ваше знання.
- VIII. „ЗАГАЛЬНА БІБЛІОТЕКА“ — містить публіцистичні твори.
- X. „БІБЛІОТЕКА ВІДВАГА“ — випускає книжки для юнацтва.
- XI. „ДІТОЧИЙ СВІТ“ — приносить книжечки для дітей
- XII. ВИПУСКИ: портрети ветеранів України, тризуби, листівки, гасла, відзнаки, тощо.

Гроші засилайте виключно нашими чеками: Число konta Поштової Щадниці в Празі: „ПРОБОЄМ“ 201.699, або „НАСТУП“ 9.028, в Німеччині: Postscheckkonto Nr. 122.124, Berlin, Zeitschrift „NASTUP“ in Prag; в Ієн. Губернії: P. Sch. A. Warschau Nr. 10.020. „Nastup“ Zeitschrift in Prag; в Словаччині: Poštová Sporiteľ'na v Bratislave č. 5835 Časopis „Nastup“ v Prahe.

Замовлення слати на адресу:

„PROBOJEM“, Prag XIV-65, Postfach 3.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД

українських книжок, підручників, часописів, журналів,
портретів, листівок, відзнак — знаходиться в **Українськiм**
Видавництвi „ПРОБОВЕМ“ в Празi. Туди i посилайте
свої замовлення на таку адресу:

Verlag »Probojem«, Prag XIV.—65, Fach 3.